Den Lille Grønne

Egmont Højskolens Elevforening

juni 2011

egmont højskolen

Ring 75 73 19 95 Jens Bork

INDHOLD

Sommerhilsen fra skaldepanden 3
Siden Sidst 7
Tyve år ved roret 8
Gigtforening kalder fleksjobændring en katastrofe ... 9
Handicappede skal også have adgang 10
Afslag på støtte til bilkøb ændret 10
Mindeord 11
I 300 meters højde.....12
»Alle er accepterede her« 16
»Her, hvor vi er...« – fra strøtanke til cd-track 20
Mindeord 22
Elevhold efterår 2010 – forår 2011 23
Adresser, elevforeningens bestyrelse.....26

Se
elevforeningens hjemmeside:
elevforening.egmont-hs.dk
samt
Egmont Højskolens egen hjemmeside:
www.egmont-hs.dk

Forsidebillede: Første spadestik

SÅ BRUG DOG HANDICAPKONVENTIONEN

Den 1. juni har Danske Handicaporganisationer indkaldt til stormøde på Nyborg Strand. Mødets formål er at stoppe hetzen mod mennesker med handicap og socialt udsatte. Man vil til kamp mod tonen og de intentioner, der ligger bag.

Den 31. marts havde tidl. landsdommer og formand for PTU, Holger Kallehauge en fremragende kronik i Politiken om FN's handicapkonvention og den retsvirkning, konventionen rent faktisk har i Danmark. Det handler ikke om gode hensigter, men om retssikkerhed for mennesker med handicap. Kun 3 dage senere lægger formanden for KL, Jan Trøjborg, op til et opgør med udgifterne til »handicappede«.

Siden den første fattiglov fra 1708 har der været ævl og kiv mellem på den ene side statsmagten (og amtmændene) og på den anden side sognene og købstæderne (kommunerne). Præsterne blev sat til at forvalte fattigloven og skulle sikre, at de værkbrudne, de forhutlede, enkerne og de forældreløse mfl. fik tag over hovedet og fik noget at spise. Nogle præster formåede at ansætte endog meget ærekære og kraftfulde fattigforstandere, der med ildhu og en stor kæp kunne holde« pakket« ude af sognene (kommunerne). (Måske får nogen associationer til en tvist mellem Maribo, Skanderborg og Brønderslev)

Andre præster var mere blødsødne og næstekærlige. Disse præster måtte så sikre, at sognets bønder var villige til at støtte fattigkassen. Ofte skete det med henvisning til, at den forkrøblede morlil eller dreng kunne være Vorherre selv i forklædning, hvorfor det af hensyn til fremtidig frelse var klogest at støtte de fattige. Et andet argument kunne være, at forkrøblethed kunne ramme en selv i morgen, så det var bedst at gardere sig. Sognene kunne via amtmændene sikre sig nogen støtte fra Danske Kancelli. Let var det ikke, men præster med en god og skarp pen havde en vis succes med sikring af midler fra statens kasse. De fleste præster våndede sig dog og fandt de »handicappede« alt for krævende og alt for dyre. Op gennem 1800 tallet ændrede dette forhold sig ikke voldsomt. Forholdene for de invaliderede soldater efter krigene i 1800 tallet – både de vundne og de tabte – var ikke meget anderledes end i dag.

Og i dag: »Væksten på dette område har været tårnhøj, og det kan ikke fortsætte« udtaler Jan Trøjborg til Politiken den 4. maj. Borgmester Carsten Kissmeyer i Ikast-Brande sekunderer, selvom han er klar over, at sagen er ømtålelig: »Men handikaporganisationer konfronterer os med internationale konventioner om, at handikappede så vidt muligt skal kompenseres, så de ligestilles med andre borgere. Men jeg spørger så, om de skal kompenseres for alt? Handikapområdet stiger

så meget, at vi må tage pengene fra folkeskolen og de ældre«.. Altså de handicappede er blevet for dyre. Når noget i samfundet er blevet for dyrt, må vi finde ud af, hvad det så må koste. Der skal prioriteres.

Hvem er de »handicappede«? I den offentlige debat er det ofte vældig uklart, hvilke billeder politikere og administratorer har på nethinden, når de taler om de handicappede. Konventionen om rettigheder for personer med handicap er vældig klar i artikel 1: »Personer med handicap omfatter personer, der har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som i samspil med forskellige barrierer kan hindre dem i fuldt og effektivt at deltage i samfundslivet på lige fod med andre«. Funktionsnedsættelsen skal være langvarig og skal være klart beskrevet indenfor de fire nævnte kategorier. Sommetider bliver der harceleret over bestemte diagnosegrupper: Respiratorbrugerne, de udviklingshæmmede, de udadreagerende, ADHDerne. Men oftest er det blot – »de handicappede« som en stor gruppe, og det gør debatten vældig svær at få hold på.

Et 62-årigt liv sammen med mennesker med forskellige funktionsnedsættelser (min far, venner, elever, kollegaer)giver mig anledning til at deltage i debatten.

Hvem taler vi om? Erling, 18 år – skal sætte studenterhuen på om en måned, da ulykken sker. Erling bliver på cykel ramt af en højresvingende lastbil. Erling overlever, men hans tilstand er kritisk. Tre dage efter meddeler en lille notits i avisen, at Erling overlever. Der står intet om, at Erling er lammet fra halsen og ned, og at han resten af sit liv skal trække vejret ved hjælp af en respirator. Han skal også have en hjælper ved sin side resten af sit liv.

Men så får han vel erstatning? Ja da, hvad der svarer til lottogevinsten på en lidt svag lørdag. I bedste fald knap 4 millioner. »Det er da rigtig mange penge«, vil de fleste mene. I forhold til en borgmestergage – så ja. Målt på lønninger i pengeinstitutter og det højere lag i erhvervslivet eller på fodboldbanen? Bedøm selv.

Erlings forældre er skilt, og mor har fuldtidsarbejde. Kæresten har nok at gøre med sit eget liv og er forståeligt på vej væk. Hvem skal sikre Erling en bolig, den nødvendige støtte og overvågning? Konventionens artikel 19 siger klart, at Erling ***selv kan vælge sin bolig, samt hvor og med hvem han vil bo ... og er ikke forpligtet til at leve i en bestemt boform.***

Videre siger artikel 19: ***... at Erling har adgang til et udvalg af støttetilbud ..., herunder den nødvendige personlige bistand for at kunne leve og være inkluderet samfundet ...***

Erling skal nødvendigvis bo i en lejlighed, som er tilgængelig og har set sit værelse på 4. sal i en ældre boligkarre fra 1930'erne for sidste gang. Han skal have el-stol med påmonteret respirator. I boligen skal han have loftlift og et badeværelse, hvor han kan bade på en badebåre. Tænk dog, hvad det koster.

Ja, men han fik jo erstatningen – vi er flinke – på 4 millioner. Døgnhjælp for en respi-

ratorbruger vil kunne dækkes i godt to år, og så er der ingen penge til hverken bolig eller hjælpemidler. Vi har i Danmark netop valgt at satse på det solidariske princip, at Erling skal sikres via den sociale lovgivning. Vi kunne have valgt et forsikringssystem, hvor præmierne til ansvarsforsikringer kunne sikre Erling et ordentligt liv. Så skulle erstatningen fra lastbilens forsikring have været på 100 millioner. Det har vi af gode grunde ikke valgt. Bl.a. fordi vi i solidaritetens navn vil sikre lige vilkår for alle, men også fordi et forsikringssystem vil binde alt for megen død kapital.

Skal borgerne i Ikast-Brande nu udrede ekstra ca. 2 millioner om året til Erling? Tjae – regionen skal også deltage i festen, det er derfor at nogen fra regionerne synes, at de, som har brug for døgnpleje med respirator, burde flytte sammen i særlige lejligheder. (Husk lige konventions artikel 19). Men ja, hvis Erling vælger en bolig i Ikast, så skal både bil og andre handicapkompenserende hjælpemidler betales af borgmester Kissmeyers kasse. Han kan jo sørge for, at der ikke er indrettet tilgængelige boliger til »den slags« – så kan det være, han slipper.

2 millioner til støtte og overvågning er dog rigtig mange penge. Ordentlige embedsmænd og kvinder ved godt, at de fleste penge kommer hjem i kassen igen. Først skal hjælperne betale skat. Der kom den ene million. Så skal hjælperne ud at købe mad og andre fornødenheder – moms og afgifter vil vel give andre 50% af resten. En netto udgift på lidt under en ½ million – har vi ikke råd til det? Hvis så hjælperne slipper for dagpenge eller kontanthjælp – så er alle pengene hjemme igen. Sådan skal vi altså også tænke i prioriteringsdebatten.

Hvem skal prioritere? Lægerne, som sikrede Erling livet? Nej vel. Kommunalbestyrelsen i Ikast-Brande? Heller ikke. Det skal Folketinget, som har ratificeret Konventionen og lavet den sociale lovgivning! Det burde være en særlig kasse hos finansministeren (i nødsfald indenrigs- eller socialministeren), der dækkede de konventions- og lovbestemte ydelser, Erling har krav på? Den hjælp Erling skal have har intet med det kommunale selvstyre at gøre – det vil ankesystemet forhåbentligt fortsat sikre. Hvorvidt vi har råd til Erling på Konventionens betingelser, skal folketinget beslutte og betale – ikke« præsten, degnen og de to største bønder i sognet«. Det duer ikke.

Men hvad nu hvis Erling var født med Downs syndrom? Ganske vist falder antallet, fordi det er et handicap, vi i dag kan vælge fra. Men der fødes dog stadig omkring 33 om året. Og tak for det. Men kunne vi ikke sige til de formastelige mødre, som ikke har ladet sig screene, at deres barns skolegang, forsørgelse, uddannelse og bolig, aldrig kan blive Ikast-Brande Kommunes problem. De ligger, som de har redt.

Dog har Erling 2 med Downs syndrom både i forhold til gældende ret på det sociale område og i forhold til Konventionen stadig nogle rettigheder. Erling 2 har ret til en 3-årig uddannelse for unge med særlige behov. Loven blev vedtaget i 2007 på Dansk Folkepartis foranledning og tak – også for det, men finansieringen gør, at konventionens artikel 24 om uddannelse på flere punk-

ter er tilsidesat. Erling 2 blev som 18-årig kisteglad, da han skulle til at starte på sin 3-årige uddannelse og ville naturligvis gerne følge sin lidt ældre broder til Herning, hvor broderen går på erhvervsskole og får SU.

Erling 2 får at vide, at han måske kan få førtidspension (reglerne er strammet), men i hvert fald kan han få kontanthjælp – når han har opbrugt sin børneopsparing på 80.000. Erling 2 vil vide om storebror heller ikke kan få SU, før han har opbrugt sin børneopsparing på 80.000. Men sådan er det ikke. Broderens uddannelse og forsørgelse er dækket af staten. Erling 2s uddannelse og forsørgelse er henlagt til kommunerne. Og det valgte kommunerne selv i 2007. Erling 2 bliver henvist til et ungdomsuddannelsestilbud sammen med kammeraterne fra specialklassen. Erling 2 forstår sammen med mig ikke helt, hvor følgende fra Konventionens artikel 24 er blevet af: ***Personer med handicap har ret til uddannelse og med henblik på at virkeliggøre denne ret uden diskrimination og på grundlag af lige muligheder skal deltagerstaterne sikre et inkluderende uddannelsessystem på alle niveauer samt livslang læring, der tager sigte på … at udvikle og styrke personlighed, evner og kreativitet … og mulighed for effektivt at deltage i et frit samfund …"***

Et er, at Erling 2 bliver udsat for diskrimination. Noget andet er, at kommunerne burde have vidst, at udgiften til uddannelse af unge med særlige behov ville komme til at koste i omegnen af 1-1,5 milliard, når uddannelsen var fuldt indfaset. Vi var flere, der fortalte kommunerne og Folketinget, at hverken forsørgelsessystemet for Erling eller de tilbud, kommunerne ville komme med, ville være i overensstemmelse med handicapkonventionen. Hvorfor sagde kommunerne ja til denne opgave? Det vil jeg gerne drøfte med både Kissmeyer og Trøjborg.

Der er sket meget godt de sidste 30-40 år, dog har man ved udlægningen af særforsorgen og nedlæggelse af amterne helt overset, at opgaveoverdragelse til kommunerne, vil betyde manglende lighed og nogle besynderlige afgørelser. De mellemkommunale slagsmål tager til i styrke. Ud af Egmont Højskolens 160 nuværende elever har ca 70 en funktionsnedsættelse, som kræver en særlig støtte. Blot afgørelsen af hvilken kommune, der skal afholde denne støtte, holder en hob af sagsbehandlere på alle niveauer fuldtidsbeskæftiget.

Det duer ikke. Vi er ikke kommet meget længere end, da fattigkommissionen i Randlev sogn hos pastor Blicher i begyndelsen af 1800 tallet lempede de værkbrudne landarbejdere ud over sognegrænsen og fjernede deres faldfærdige rønner. Uanset om den kommende regering bliver rød eller blå – må klynket og den uværdige omtale af funktionshæmmede som gøgeungerne høre op. Lad pengene til kompesation følge personnummeret og ikke kommunernes forgodtbefindende. Lad os tale frit om den byrde, mennesker med handicap er for ethvert samfund, men med bevidstheden om, at Danmark altså har sagt ja til at overholde handicapkonventionen.

Ole Lauth
Højskoleforstander, Egmont Højskolen

SIDEN SIDST

Af Jens Bork
formand for Elevforeningen

Så er det igen et år siden, Den Lille Grønne sidst udkom – og igen har det været et år med masser af aktiviteter på Egmont Højskolen.

Det er med stor glæde, vi kan konstatere, at der fortsat er stor interesse for at være elev på Egmont – her på forårsholdet har der været 160 elever. Der er meget stor interesse for at blive elev til efteråret; med godt 177 elever indskrevet samt venteliste. Det er utrolig flot, når man hører, at mange andre højskoler har problemer.

Der er fortsat stor interesse for at blive ansat som handicaphjælper på de lange kurser. Og vi må med glæde konstatere, at hjælperne er meget engagerede, hvilket jo er med til at gøre Egmont til en unik og spændende højskole.

Det ser ud til, at interessen for sommerkurserne i år igen er stor. Alle kurserne er i skrivende stund stort set fyldt op; Sommersjov i Hou i uge 28, som Elevforeningen er med til at arrangere, er der venteliste. Læs mere om alle de spændende kurser på højskolens hjemmeside: www.egmont-hs.dk under linket »korte kurser«.

DET STORE PROJEKT

Den 11. marts var der spadestik på det spændende byggeri af svømmehallen og udvidelse af hallen. Alle eleverne deltog med hver sin spade, ellers var det skolens formand Sonja Mikkelsen, der tog spadestikket. En særdeles festlig og ceremoniel start på det spændende byggeprojekt, som Ole Lauth og holdet bag har arbejdet hårdt på de sidste år, og som nu er ved at gå ind i den sidste fase. Byggeriet skulle, hvis ellers planen holder, stå klar til september 2012. Det bliver i den grad spændende at vise det nye spændende projekt frem til stævnet 2012. »Vi glæder os«. Du kan følge byggeriet på Webkamera, på adressen:

bbbcam.egmont-hs.dk

Du kan læse meget mere om det spændende projekt på adressen:

www.egmont-hs.dk

SOMMERSJOV I HOU 2011

Elevforeningen er igen i år med til at arrangere sommerkurset Sommersjov i uge 28 i samarbejde med Dansk Handicap Forbunds Ungdomskreds, Spastikerforeningens Ungdom, Muskelsvindfondens Ungdomsgruppe og Egmont Højskolen. Kurset er i skrivende stund fuld optaget, og der er oprettet venteliste. Temaet er »Fremtiden kommer!!!!«. så der skal nok blive gang i den igen i år.

ELEVSTÆVNET 2011

Pga. det store byggeprojekt vil Elevstævnet blive afholdt **lørdag den 5. november** – altså kun <u>een dag</u>. Der vil være mulighed for overnatning for de, der har langt at køre. Invitationen vil blive udsendt i starten af september.

MATERIALE TIL ÅRSSKRIFTET

Deadline for materiale til Egmont Højskolens årsskrift er den 1. november 2011. Vi håber, du har lyst til at skrive lidt om, hvad du oplever eller synes, der er relevant for årsskriftet – vi glæder os til at høre fra dig.

Elevforeningen ønsker alle en rigtig god sommer og glæder os til at se rigtig mange af jer til elevstævnet.

»VI MØDES PÅ EGMONT

TYVE ÅR VED RORET

Af Michael Pedersen, højskolelærer

I denne sommer er det tyve år siden, at forstander Ole Lauth startede som forstander på Egmont Højskolen. Det blev markeret ved en fest for skolens personale, bestyrelserne for Egmont Højskolen, Hou Søsportcenter og Egmont Højskolens Teknologi- og kulturforening lørdag d. 25 juni.

Egmont Højskolens formand Sonja Mikkelsen fremhævede, at der i Oles tid som forstander er blevet bygget meget. Til tider har bestyrelserne haft svært ved at følge med, men Ole har altid formået at overbevise og at holde projekterne på sporet. Sonja udtrykte stor tilfredshed med, at kronen på Oles værk bliver den hele hal og svømmehallen, som står færdig i efteråret 2012.

På personalets vegne sagde viceforstander Karin Busk, at der blandt personalet er en meget stor beundring af det, som Ole når. Hun fremhævede, at samarbejdet henover årene er blevet bedre, og at det nok var en tilvænning fra begge parter. Hun udtrykte glæde over, at hendes spådom i starten om, at Ole ville holde som forstander i to år ikke kom til at holde stik. Ole har gjort Egmont Højskolen til et sted, som alle ansatte er stolte af at arbejde.

Ole selv lagde vægt på, at højskolen har fået en fin evaluering fra det elevhold, som lige har forladt skolen. Der var et spørgsmål, som var særlig værd at bemærke. På spørgsmålet: "Vil du anbefale Egmont Højskolen til andre?", da havde 100% svaret ja. Ole fremhævede, at det er en tilfredshed og ære, som alle ansatte har en del i.

Endelig pointerede Ole, at tyve år ikke er jubilæum, så han bliver på skolen de næste fem år, så der kan holdes rigtig jubilæum.

GIGTFORENING KALDER FLEKSJOBÆNDRING EN KATASTROFE

Folk med sklerose, muskelsvind og gigt risikerer at blive isoleret uden for arbejdsmarkedet på grund af de forringelser i fleksjob-ordningen, som regeringen, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne netop har aftalt.

Det siger interesseorganisationerne, der kalder aftalen for en katastrofe.

Ifølge aftalen skal fleksjob gøres midlertidigt, og man skal kunne være på ordningen i højst fem år. Personer over 40 år kan få et permanent fleksjob efter et 5-årigt midlertidigt fleksjob.

KAN IKKE BRUGE UDDANNELSE

Udviklingschef i Muskelsvindfonden, Jørgen Lenger, mener, at man med ændringen trækker indkomster væk under en stor gruppe mennesker.

– Dem der har taget en uddannelse får ikke mulighed for at bruge uddannelsen, mens de kan huske, hvad de har lært, siger Jørgen Lenger, som mener, at ændringen er i strid med FN's Handicapkonvention.

– Ændringen vil betyde, at de permanent vil være ude af arbejdsmarkedet. Hvis de ikke får tilknytning til arbejdsmarkedet i de unge år, får de det heller ikke senere, siger han.

RAMMES FØR DE BLIVER 40 ÅR

Både når det gælder sclerose, muskelsvind og gigt får en stor del af patienterne konstateret sygdommen, når de er under 40 år.

Kirsten Kokborg, der er socialrådgiver i Gigtforeningen kalder aftalen for en kæmpestor forringelse og et skridt tilbage.

– Fleksjobordningen betyder, at mennesker med et handicap kan opnå og bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet, og jeg kan ikke se fornuften i at forringe den, siger hun.

USIKKERHED FOR ALLE

Kirsten Kokborg mener, at ændringen vil resultere i en usikkerhed for både medarbejder og ansat, fordi man kun ved, at man kan være ansat i fem år, og derfor ikke ved, hvad der skal ske derefter.

– For den handicappede på fleksjob betyder det, at de i deres personlige liv har denne usikkerhed hængende over hovedet, siger hun.

Et er sikkert, siger hun. De gigtramtes arbejdsevne bliver ikke bedre, når de runder de 40 år.

HANDICAPPEDE SKAL OGSÅ HAVE ADGANG

Personer med handicap skal have mulighed for at deltage i samfundslivet på lige fod med andre. Pulje støtter projekter, som fx sikrer, at handicappede kan komme ind i bygninger og rundt i dem.

Trapper op til rådhuset. Jobcenter i flere niveauer. Ingen teleslynge i byrådssalen. Det er eksempler på, at manglende tilgængelighed kan være en alvorlig barriere for mennesker, der lever med et fysisk handicap. For at afhjælpe problemet blev der i 2006 i forbindelse med satspuljeforhandlingerne afsat 30 millioner kr. til en tilgængelighedspulje i perioden 2007-2008, som skulle medfinansiere forbedringer af handicappede borgeres tilgængelighed til eksisterende byggeri med en borgerrettet servicefunktion.

I 2008 blev der afsat yderligere 25 mio. kr. i perioden 2009-2012 til fortsat at forbedre tilgængeligheden for handicappede til eksisterende offentlige bygninger med en borgerrettet servicefunktion. F.eks. skoler, museer, biblioteker og borgerservice-centre.

Kommunale, regionale og andre offentlige institutioner kan søge om støtte til projekter, der forbedrer handicappedes adgang til bygningerne. Tilskud fra Tilgængelighedspuljen gives som medfinansiering på 25 % af et projekts samlede udgifter.

Tilgængelighedspuljen 2011 åbner for ansøgninger d. 1. april 2011. Sidste frist for at ansøge er den 15. august 2011.

Læs Mere på: Erhverv og Byggestyrelsens hjemmeside

AFSLAG PÅ STØTTE TIL BILKØB ÆNDRET

Dansk Handicap Forbund hjalp et medlem, der af sin kommune fik afslag på støtte til køb af bil efter Servicelovens § 114. Bilen skal bl.a. bruges til kørsel til og fra medlemmets arbejde – et fleksjob. Medlemmet er amputeret på lårbenet.

Medlemmet har 12 km til og fra job og arbejder tre gange om ugen. Begrundelse for afslaget er, at medlemmet er bevilliget en el-scooter, som ifølge kommunen kan dække hans kørselsbehov til og fra arbejde. Ifølge medlemmet har han store problemer med scooteren i dårligt vejr. Især om vinteren og han har før siddet fast i en snedrive uden mulighed for at komme fri ved egen hjælp.

Dansk Handicap Forbund gav medlemmet rådgivning og udarbejdede en støtteerklæring om, at medlemmet er berettiget til bil. Kommunen har efterfølgende ændret sin afgørelse og bevilliget støtte til køb af en bil efter Servicelovens § 114.

MINDEORD

Af Jens Bork

Den 28. marts kom beskeden om Lise Lauths død efter kort tids sygdom. Mange af Elevforeningens medlemmer har fortalt positive historier fra Lises tid på Egmont, hvor Lise og Oluf var forstanderpar fra 1956–72 med fra Egmont højskolens start. I Elevforeningen har vi medlemmer, der var elever på den tid. Her fortæller de enstemmigt, hvad Lises støtte og motivation betød for dem, da de var elever på Egmont men også for at komme videre med livet efter opholdet. Der er rigtig mange der skylder Lise en stor tak. De, der har kendt Lise, er ikke i tvivl om, at hun livet igennem stod fast på, at der skulle være plads til alle på lige fod. Lise blev 92 år og var åndsfrisk til det sidste.

Æret være Lise Lauths minde. Med stor medfølelse for familien.

på Elevforeningens vegne

Jens Bork

I 300 METERS HØJDE

Tekst: Leck Lo-Eriksen – Foto: Lars Grønbæk

Leck Lo-Eriksen er den første dansker i kørestol, der har fløjet solo i svævefly. Med et håndkit er det muligt at styre en ASK-21 op i de højere luftlag, hvorfra udsigten er fantastisk, og hvor oplevelsen af frihed er noget ganske særligt.

»Cockpittet lukket og låst, bremsekontrol, siderorskontrol, indstilling af højdemåler, radio, G-måler...«. Fra sædet i flyet udfører jeg cockpittjekket med stor omhu. Cockpittjekket afsluttes med en præcis vurdering af, hvilke manøvrer, der skal udføres i tilfælde af, at denne start ikke går som forventet. En bekvemmelig modning af hjernens neuroner, der sørger for et tophøjt sikkerhedsniveau.

OPLEVELSE AF FRIHED

Starten går fint, og efter ca. 30 sekunder befinder jeg mig omkring 300 meter over svæveflyvepladsen. Vejret er klirrende krystalklart denne kolde efterårsdag. Det er vindstille, og flyet glider stabilt af sted. Det er en befriende følelse at svæve gennem luften, og i cockpittet fuldender øjeblikkets fryd min oplevelse af frihed.

VENSTRE MEDVIND TIL BANE 09

Efter tre minutters flyvning over Sjælland med flot udsigt til Roskilde Fjord og Storebæltsbroen, beslutter jeg at påbegynde indflyvning og landing. På venstre medvind til bane 09 foretages endnu et tjek: *»Hastigheden er 90 km/t, højden er 200 meter, hjulet er ude, cockpittet er ryddet, og på banen er der plads til at lande i god afstand fra andre fly…«.*

Fra en flyvetur over Jylland efter et slæbefly. På billedet ses udsynet fra en ASK-21 ombygget til håndstyring.

MENTAL GENNEMGANG

Efter landingen bremses flyet til standsning på den lettere ujævne græslandingsbane på flyvepladsen. Cockpittet åbnes, og jeg konstaterer, at der er et slæbekøretøj på vej. Mens flyet trækkes tilbage fra startstedet, er der god tid i cockpittet til en mental gennemgang af flyvningen. *»Starten gik godt. Flyvningen blev udført med en hastighed på mellem 85-90 km/t imod de ønskede 80 km/t…«.* En lille ufarlig detalje, der noteres for at optimere fremtidige flyvninger.

Et træk i det gule håndtag løsner flyet fra slæbetovet. Et klubmedlem fra startstedet kommer for at hjælpe mig med at kravle ud af det trange cockpit. Med et kæmpe smil kommer jeg ud af flyet og gør faldskærm og seler klar til Henrik, der er den næste, der skal op med svæveflyet.

En tur mere ville have været fantastisk, og det ærgrer mig, at mine tre flyvninger er overstået. På den anden side vil synet over Sjælland denne flotte dag vække appetitten

Leck Lo-Eriksen er den første svæveflyver i kørestol, der har fløjet solo i Danmark.

hos mange mennesker, så desto hurtigere ude af flyet, desto hurtigere vil det gå at få min kollega/ven Henrik sendt i luften.

»HAVDE JEG DOG BARE SIDDET I ET SVÆVEFLY«

I dag er der to kørestole på pladsen. Ligesom så mange andre – mig selv inklusive – har Henrik brækket ryggen. Som han selv siger: »Havde jeg dog bare siddet i et svævefly dengang«. Bedre sent end aldrig. Vi deler den fantastiske sport, det er at flyve. Højt oppe i den klare luft, hvor udsigten er uovertruffen, og hvor de andre piloter, som flyver, har lige så meget glæde af deres ben, som vi har. Henrik har kun fløjet halvanden sæson, men dog så meget, at han for få uger siden har fået en flyvetilladelse, der næsten er det samme som et rigtigt Svævefly-certifikat. Næste år har han mulighed for at tage det rigtige certifikat.

OPGAVER PÅ JORDEN

Tilbage på jorden er der stadig nogle opgaver at klare. Der skal være nogen til at koordinere starterne og til at besvare radioopkald. Det er nu min opgave. Ham, der hentede min kørestol, er på vej over for at vende flyet sammen med en anden. Den slæbevogn, som trak flyet tilbage til startstedet, har Henrik netop forladt og er på vej over for at stige ombord i flyet. Jeg noterer ham på listen samt navnet på flyet og gør klar til at melde starten hos spilføreren, der om lidt endnu engang skal trække flyet op til en overdådig udsigt over Sjælland i 300 meters højde!

Er du blevet interesseret i svæveflyvning, vil det være dejligt at se dig på flyvepladsen. Du er velkommen til at kontakte mig, hvis du har spørgsmål eller ønsker yderligere information om fx at få en flyvetur. Se humlebierne.dk eller ring tlf. 27 30 06 02.

FACTS:

Flyvesæson: 1.april – 1.november

Flytype: ASK-21. Produceres med fuldbetjent håndstyring. Godkendt til kunstflyvning

Vægt: 360 kg

Spændvidde: 17 m

Længde: 8,35 m

Maksimal last: 240 kg

Max take off vægt: 600 kg

Stallingshastighed: 50-60 km/t afhængig af vægt, krængning og g-påvirkning

Tophastighed: 280 km/t

Byggeriet skrider fremad

Hou's nye »vartegn«

...set fra vandet

...set fra parken

Fra musicalen »Flight 42«

Skolens kor på Grundlovsdag

4 nye STU studenter

Demonstration foran Odense Rådhus

Modeshow, Fagenes Fest

»ALLE ER ACCEPTEREDE HER«

Af Mikkel Christensen

På øen Gozo i det maltesiske øhav ligger »Arka Respite Centre« – et ferie- og træningscenter for handicappede og deres familier.

Grundlæggeren, Fader Emmanuelle, og de ansatte kæmper for handicappedes rettigheder i en kultur, hvor det for bare 20 år siden blev set som Guds straf at få et barn med handicap.

»Everybody is accepted here. Alle er accepterede her,« siger Fader Michael som konklusion på sit foredrag om »The Arka Foundation«. Han har lige sagt det samme – bare med den tilføjelse, at alle bliver accepterede dér til trods for religion. Vi sidder i konferencesalen på »Arka Respite Centre«, hvor Fader Michael fortæller om, hvad »The Arka Foundation« er.

Han fortæller, at centret blev grundlagt i 1999 og åbnet den 3. december 2000 af Fader Emmanuelle for at gøre op med en mentalitet, der betød, at man for bare 20 år siden ikke så handicappede mennesker i gadebilledet – som han siger: » They were hidden at home. De blev skjult derhjemme.«

Fader Michael slår indimellem ud med armene mod sine tilhørere, der alle sidder med tynde trøjer på – nogle har solbriller i panden.

Selv har han ikke antydningen af sommertøj på: En skjorte, der er bare et par toner mere blå end hvid, en sweater med brunt stribet mønster og matchende brune lange lærredsbukser. Huden har en sydlandsk lød, håret er sort og vandkæmmet i dagens anledning. Før foredraget siger han, at hvad der for os må føles som den varmeste sommer, er vinter for ham.

Vi sidder på stole, polstret med tykt rødt stof. De er stillet op på fire rækker skilt af en midtergang. Rummets vægge er malet i en varm grøn nuance – bortset fra væggen bag Fader Michael, hvor whiteboardet hænger. Den væg er en varm nuance af gul, og alle sidder og kigger op på den.

Rundt om på væggene hænger der ventilatorer, som kan holde varmen i skak. Normalt skal der seks højtalere til at lave et surroundsound-anlæg. På en måde kan man sige, at rummet har et surround-ventilationsanlæg og lidt til – der er otte ventilatorer i alt – fire på hver langvæg i det rektangulære rum. Gulvet er flisebelagt med lyse fliser, og vinduerne er omkranset af mørke smaragdgrønne gardiner, der går helt ned til gulvet.

KATOLIKKER, KIRKER OG KRUCIFIKSER

Fader Michael holder foredrag for 28 af Egmont Højskolens lærere, hjælpelære og elever, der er taget til øen Gozo på studietur i uge 14-15. Det er sjette gang, at Egmont Højskolen er på Gozo.

De øvrige folk fra Egmont Højskolen er fordelt på seks andre destinationer rundtomkring i verden: Tanzania, Kina, Barcelona, Rom og Avignon.

Det kræver mange rejsemål, når over 200 mennesker skal af sted på samme tid. 28 af dem befinder sig altså i en konferencesal på »Arka Respite Centre« på øen Gozo i

det maltesiske øhav, der består af 6-7 øer, hvor øerne Malta, Gozo og Comino er de største.

Det er tirsdag, og kl. er omkring ti om formiddagen. Fader Michael begynder sit foredrag med at fortælle, at »Arka Respite Centre« er det første sted for handicappede mennesker i øgruppen Malta.

At han præsenterer sig som: »Fader Michael« er ikke helt tilfældigt. Han er katolsk præst og forklarer, at øgruppen Malta er et meget katolsk samfund. Det er sikkert også grunden til, at det første, der mødte os, da vi ankom dagen i forvejen, var et lille alter dækket med en lilla dug, hvorpå der stod et billede af Jomfru Maria og et krucifiks.

Den maltesiske befolkning var én af de første, der blev kristnet, da Paulus kom til øerne i 60 e.kr. – 97 % af befolkningen er katolikker, 2 % er kristne og 1 % har en anden religion. Det ses også tydeligt i gadebilledet. Der bor ca. 400.000 mennesker, og der er 400 kirker.

Fra »Arka Respite Centre« har vi udsigt til en sådan kirke. På rundtur i området siger én af vores lærere, Rasmus, at den er på størrelse med Århus Domkirke. Vores anden lærer, Karin, supplerer og siger, at kirken hedder »Betlehemskirken, fordi man juleaften kan se en stor stjerne lige over kirken.

På kirken, der er bygget af samme materiale som alle andre bygninger i miles omkreds – gyldne sandsten – er der to ure, hvoraf det ene slet ikke går. For den udenforstående kan det virke underligt, men for lokalbefolkningen giver det god mening. Rasmus forklarer, at katolikker tror på, at Djævlen kommer på ét eller andet tidspunkt. Det ur, der ikke viser klokken skal altså forvirre Djævlen – i gamle dage viste uret altid kvart i 12.

HISTORIETIME

I konferencesalen fortæller Fader Michael om organisationens mål. Han siger, at man søger at fostre en positiv attitude imod handicappede mennesker og at højne disses livskvalitet

Til venstre for Fader Michael står en stander med tre flag: EU's flag – de 12 stjerner på den blå baggrund – Maltas flag, der er todelt i hvidt og rødt med et Georgkors i øverste venstre hjørner og »Arkas« flag: En pram, der sejler under en skinnende gul sol midt ude på havet på en hvid baggrund.

Fader Michael fortæller om centrets historie, men flagene fortæller om Maltas historie generelt. Malta ligger strategisk godt, hvis man vil ind i Europa. Det er grunden til, at Malta har været belejret af forskellige folkeslag op igennem historien, men belejringer er ikke altid af det onde – det var em belejring, der førte til, at Malta fik sit flag.

Araberne stod bag, og Maltas befolkning fik hjælp af normannerne til at jage dem på flugt. Da sejren var i hus, tog normanneren grev Roger det normanniske flag, rev i to og gav den ene halvdel til den maltesiske befolkning. Disse begivenheder ligger tilbage i 1100-tallet.

Et par århundreder efter kom Johanitterordenen til øgruppen. De havde fået den af Spaniens kejser Charles V – imod at de passede på Maltas befolkning og forærede ham to jagtfalke om året. De ankom i 1530.

Johanitterordenen er en munkeorden, der opstod et sted i det sjette århundrede. I forbindelse med korstogene til Jerusalem blev ordenen mere militant. Munkene blev korsriddere. Optagelseskranvene var strenge:

Man skulle være rig, man skulle være kysk, og man skulle være adelig fire generationer tilbage. Det var den yngste søn, der ikke havde udsigt at få del i den fædrene arv, som kom med i ordenen. Johanitterordenens ankomst medførte store forandringer på Malta.

Byen Vittoriosa blev hovedstad – den var nemmere at forsvare end Mdina, der havde været hovedstad, siden romerne kom i 218 f.kr. Romerne kaldte Malta for Mdina, da de kom. I dag er det Valletta, der er hovedstad. Byen blev bygget efter »Den store Belejring«, som tyrkerne stod bag i 1565 og 14 måneder frem.

Jean de la Valette var stormester i Johanitterordenen på det tidspunkt, og han beordrede, at der skulle bygges en by, den skulle opkaldes efter ham – Valletta – og den skulle bygges på fem år. Han nåede aldrig selv at se byen stå færdig, men hans vision gik i opfyldelse.

Som årene gik, blev Johanitterridderne drikfældige, og i 1798 var der vagtskifte på Malta. Deres flag – fredens hvide kors på en baggrund af blod - vejer stadig rundt omkring.

Johannitterne var dårligt ude af vagten, før englænderne koloniserede Malta i 1800. I 1942 modtog Malta »Georgkorset« af Englands George V for tapperhed. Efter krigen blev Malta selvstændigt – englænderne overtog styringen igen i 1947. Først i 1974 blev Malta selvstændigt igen og blev til en republik uden for engelsk indflydelse.

Tiden som engelsk koloni har dog sat sig sine spor på Malta: Engelsk er hovedsprog sammen med maltesisk, der er venstrekørsel, børnene går med skoleuniformer, og der står klassiske røde telefonbokse overalt i gadebilledet.

Malta blev medlem af EU i 2004, og det er grunden til, at vi kan sidde og se på EU's flag i en konferencesal på »Arka Respite Centre« en tirsdag i april 2011.

FACILITETER

Fader Michael fortæller om »Arka Respite Centre's« faciliteter, der tæller alt lige fra et opvarmet bassin, og en jacuzzi til et fitnesscenter og et multisanserum til terapeutisk træning.

Fader Michael forklarer, at de inden for en overskuelig årrække vil udskifte alle maskinerne, så de kan benyttes af handicappede, for det er kun delvis muligt, som det er nu.

Herefter går han over til at forklare, hvordan organisationen rejser penge til alle sine projekter. Regeringen giver kun et lille beløb pr. år. Sådan har det været lige siden Fader Emmanuelle startede med

at tage handicappede med til messe hver søndag, så de blev mere synlige i gadebilledet. Nu næsten 12 år efter er »The Arka Foundation« en blomstrende organisation i fortsat udvikling.

TID TIL SPØRGSMÅL

I konferencesalen på »Arka Respite Centre« er Fader Michaels foredrag ved at være slut. Klokken er blevet 10.30, og udenfor skinner solen på fuldt blus.

Om lidt skal vi ud at se centrets faciliteter og centrets sansehave. Inden bliver der dog lige tid til et par spørgsmål. Der bliver eksempelvis spurgt om, hvorfor regeringens tilskud er så lille, og om det kan skyldes, at det stadig er svært at acceptere mennesker med handicap, Fader Michael svarer, at mentaliteten har ændret sig, men at regeringen ikke prioriterer handicapområdet særlig højt.

Efter et stykke tid i tavshed, rejser vi os op, for at fordele os i grupper. Vi har alle nogle af Fader Michael sidste ord i hovedet:

»Everybody is accepted here. Alle er accepterede her.«

»HER, HVOR VI ER…« – FRA STRØTANKE TIL CD-TRACK

Af Mikkel Christensen

Kl. var ca. 16.30 den 9. januar 2011, da jeg Mikkel Christensen, 23 år, tjekkede ind på Egmont Højskolen sammen med omkring 150 andre elever med udsigt til 24 fede uger.

Jeg kan nok bedst beskrive mine første 14 dage på Egmont som »overvældende«.

Det var som at skulle finde sin plads i en stor familie. Ville man være bror, søster, fætter, kusine eller noget helt femte?

Med andre ord var indtrykkene rigtig mange, og jeg følte, at jeg var nødt til at få styr på mine tanker, ønsker og forventninger til mit ophold på Egmont Højskolen.

Jeg satte mig derfor ned og skrev digtet: »Her, hvor vi er.

Jeg valgte »Politik, Individ og Samfund« som lille-linje

Jeg har skrevet digte i en del år efterhånden, så det nævnte jeg, da jeg skulle præsentere mig selv. Jeg sagde også, at jeg allerede på det tidspunkt havde skrevet et digt om at gå på Egmont Højskolen.

Jeg blev opfordret til at læse det op, og da jeg havde gjort det, var der nogen, der sagde, at jeg skulle snakke med Jacob Øland. Han er førstegangselev ligesom mig og dygtig til at skrive musik.

Efter at have overvejet det spurgte jeg ham, om han havde lyst til at sætte et af mine digte i musik. Det havde han.

Et stykke tid efter kom Jacob hen til mig og spurgte, om jeg ikke havde lyst til at få min tekst, hans musik, vores sang indspillet på en cd.

Som han sagde: »Så bliver den da brugt til noget i stedet for bare at ligge.«

Hou Maritime Idrætsefterskole ville indspille en cd, hvor folkeskolen i Hou og vi fra Egmont Højskolen også skulle deltage.

Inden cd-indspilningen blev sangen brugt til »Store Spadestiksdag« den 11. marts 2011 i anledning af, at skolen endelig kunne tage det første spadestik til det, der skal blive til en svømmehal.

Omsider kom dagen, hvor vi skulle indsynge sangen. Jeg var spændt.

Alle havde rost mig for mit digt, men hvordan ville sangen lyde på en cd?

Heldigvis kom den til at lyde rigtig godt.

Jeg ved, at når jeg fremover vil tænke tilbage på Egmont Højskolen, vil jeg huske mit ophold som noget godt, og så vil jeg sætte cd'en, som vi indspillede, i anlægget, skrue op på maks. og skråle med på sangen, der er så fyldt med minder: »Her, hvor vi er…«.

Her, hvor vi er

Tekst: Mikkel Christensen.
Musik: Jacob Øland.

Her, hvor vi er, kan mennesker mødes.
Her kan de spire, vokse og gro,
så lige her kan drømmene fødes,
og så forvandles tvivlen til tro.
Her, hvor vi er. Her, hvor vi er.
Her, hvor vi er, vil alle hinanden,

for vi er ikke sammen på trods,
så lige her får vi blod på tanden.
Er det nu mig? Nej, nu er det os.
Her, hvor vi er. Her, hvor vi er.
Her, hvor vi er, kan båndene bindes,

de bånd, der definerer en ven,
og lige her kan vejene findes,
men vi bestemmer, hvor vi går hen.
Her, hvor vi er. Her, hvor vi er.
Her, hvor vi er, er tankerne frie.

Vi vrider sammen hjernen af led,
for lige her er alle folk lige,
så kom nu alle, kom og vær med.
Her, hvor vi er. Her, hvor vi er.
Her, hvor vi er, er ordene søde.

Her kan man høre hjerterne slå,
så lige her er kinderne røde,
og forårshimlen synes så blå.
Her, hvor vi er. Her, hvor vi er.
Her, hvor vi er, er tankerne mange,

om hvad der kommer, og hvad vi skal,
så lige her er alle lidt bange,
for vi skal til at træffe et valg.
Her, hvor vi er. Her, hvor vi er.
Her, hvor vi er, vil ingen os glemme,

for vores spor er dybe som få,
og lige her har vi nu haft hjemme.
At det er slut, kan ingen forstå.
Her, hvor vi er. Her, hvor vi er.

MINDEORD

Af Leif Hjernøe

Mandag d. 28. marts kl. 22:00 sov Lise Lauth roligt ind med Ole og børnebørnene Christian og Stine ved sin side. Lise blev 92 år

I 1956 kom Oluf og Lise Lauth til »slottet«, Holsatia, hvor de den 1. november kunne tage imod det første hold højskoleelever. Det var på den tid en enestående mulighed for mennesker med handicap, at de kunne tage et højskoleophold. Især Oluf og Lises brændende engagement var med til at gøre Egmont Højskolen til den rummelige højskole, som altid har været kendetegnende for stedet.

Mange tidligere elever fortæller om den omsorg, som Lise Lauth havde for alle elever. Fortroligheden og de gode råd hun gav, har været med til at få mange mennesker med handicap videre i livet. I den periode hun og Oluf var forstandere (1956-1972) satte Lise sit tydelige præg både på stedet og på eleverne. Siden 1991, hvor Ole Lauth har været forstander, har Lise fulgt livet på højskolen meget tæt.

» Siden min mor, Lise, fik en hjerneblødning i onsdags, har vi godt vidst, at med 92 år på bagen, var det ved at være slut. Lise døde med en vished om, at hun har levet sit liv og har gjort det godt. Sådan vil vi huske hende«, siger Ole Lauth.

ELEVHOLD EFTERÅR 2010 – FORÅR 2011

Adam Drejer	5466 Asperup
Alexander D. Fiel	
Alexander M. K. Rizzi	6091 Bjert
Alvilda Steensberg	4180 Sorø
Anders Eichler Pedersen	2700 Brønshøj
Anders Hvid Pawelczyk	8680 Ry
Andrea Dynnes	7500 Holstebro
Ane-Sophie Madsen	8464 Galten
Anna Krabbe Jepsen	6200 Aabenraa
Anna Margrethe L. Nielsen	4180 Sorø
Anna Rollmann	8680 Ry
Anna Sofie Lindholm	7000 Fredericia
Anna Stærk Andersen	6200 Aabenraa
Anne Grethe Ipsen	9500 Hobro
Anne Lysemose	5000 Odense C
Anne Rysgaard Friis	8520 Lystrup
Anne Sofie Elkjær Hemdorff	8000 Århus C
Antoniett Vebel Pharao	8530 Hjortshøj
Asger Gavnbo Holmstrup	8450 Hammel
Aske Mørk Thomsen	8680 Ry
Bastian Donnerborg	9000 Aalborg
Bente Sørensen	5800 Nyborg
Bettina Christensen	8752 Østbirk
Bettina Linea G. Eriksen	4300 Holbæk
Bodil Gram Callø	6100 Haderslev
Camilla Bonde Bech	7100 Vejle
Camilla Brunborg Olsen	5450 Otterup
Camilla Elkjær Nielsen	3230 Græsted
Camilla Hundahl Johnsen	2860 Søborg
Camilla Marie Bach	9000 Aalborg
Camilla Wedel Højholdt	5464 Brenderup
Casper Østergaard Hove	7770 Vestervig
Charlotte Kjeldsen Jensen	8520 Lystrup
Charlotte Munk Thomsen	7700 Thisted
Charlotte Stougaard	8300 Odder
Christian Bo Michelsen	5771 Stenstrup
Christian Pedersen	8000 Århus C
Christina Hansen	6700 Esbjerg
Christina Kira D. Hunnicke	3550 Slangerup
Christoffer K. Christensen	5491 Blommenslyst
Christoffer N. S. Andersen	3200 Helsinge
Christoffer Smith	3450 Allerød
Cornelis Kaysen Bergholm	8000 Århus C
Daniel Busk Kristensen	7900 Nykøbing Mors
David Lynge Madsen	7330 Brande
Dea Marie Søgaard Sonne	8300 Odder
Dennis Junkuhn	8300 Odder
Dennis Kornum	9500 Hobro
Ditte Dahl Nielsen	7250 Hejnsvig
Ditte Hammershøj	8000 Århus C
Ditte Marie Nørgaard	8660 Skanderborg
Dorte Dybdahl Larsen	6270 Tønder
Dorte Lysgaard Paulsen	6240 Løgumkloster
Ebbe Andersen Vestergaard	9000 Aalborg
Elisabeth S. Andersen	2300 København S
Emil Eide Hansen	5960 Marstal
Emil Ingemann Mortensen	5672 Broby
Emil Magaard	5200 Odense V
Emil Søvsø Szocska Hansen	6500 Vojens
Emma Handrup	9690 Fjerritslev
Eva von Tangen Buskov	7570 Vemb
Franka Broby Johnsen	8240 Risskov
George Konidis	6710 Esbjerg V
Gitte Tousgaard Hundahl	7700 Thisted
Hai Tran Duc	
Hai Yen Hoang	
Heidi Søndergaard	5270 Odense
Helle Squillaci	7900 Nykøbing Mors
Iben Ib Lykkeskov	6500 Vojens
Ida Limkilde Petersen	6760 Ribe
Ida Simonsen	8800 Viborg
Ingelise Thornvig	8300 Odder
Inger Otto	7800 Skive
Irene Nabifuge	
Ivan Luyima	
Jacob Gerlif Pilegaard	2800 Lyngby
Jacob Øland Kjærgaard	4200 Slagelse
Jakob Brisson H. Pedersen	4000 Roskilde
Jane Tønder	6400 Sønderborg
Janne Elise Pedersen	5492 Vissenbjerg
Janne Jørgensen	6100 Haderslev
Jeanett Jensen	9200 Aalborg SV
Jens Grønlund Piening	3500 Værløse
Jens Peter Lind-Frandsen	8700 Horsens
Jeppe Ertzinger Glasdam	5600 Fåborg
Jeppe Forchhammer	2730 Herlev
Jeppe von Tangen Sivertsen	7500 Holstebro
Jesper Beck	6100 Haderslev
Jesper Fosdal Andresen	8660 Skanderborg
Jesper Nørgaard	8300 Odder
Jesper Preisler	8361 Hasselager
Jesper Suhr Larsen	4850 Stubbekøbing
Joachim Skovbogaard	8260 Viby J
Johan Severin S. Larsen	8000 Århus C
Johanne H. Steffensen	8200 Århus N
Johannes Raben	2700 Brønshøj
John Heri Johansen	Færøerne
Jonas Bak Fosdal	8200 Århus N

Jonas Kay Jensen	2600 Glostrup
Joseph Ababio Dwomo	
Julie Johanne Albæk	2830 Virum
Julie Lund Zafiri	8250 Egå
Julie Nicolajsen Kjærgaard	7752 Snedsted
Julie Væver	8300 Odder
Jørgen Bjerre Pedersen	6000 Kolding
Jørgen Halsted Hansen	8270 Højbjerg
Kamilla Sevelsted	7470 Karup
Karen Hauge Bæk	7800 Skive
Karoline Riber Rosendahl	5881 Skårup
Kasper Lysholt	8000 Århus C
Kathrine Langkjer	8000 Århus C
Katja Hvass	8200 Århus N
Katrine Steen Jensen	8000 Århus C
Kent Pilegaard Kristensen	5792 Årslev
Khuyen Thi Mai Nguyen	
Kristian Klottrup Mandal	8300 Odder
Lena Biber Nielsen	4480 Store Fuglede
Lene Hjelholt B. Pedersen	8250 Egå
Lene Thygesen Sørensen	8300 Odder
Lien Thi My Nguyen	9800 Hjørring
Line Juul Levisen	9460 Brovst
Line Maria Olsen	4100 Ringsted
Line Thorgaard Petersen	9000 Aalborg
Live Grundtdal Skat Nielsen	5700 Svendborg
Louise Eriksen	6580 Vamdrup
Louise Hassing Falk	6100 Haderslev
Louise Jessen	6310 Broager
Louise Rudbeck	6000 Kolding
Luise Sørensen	8381 Mundelstrup
Lærke Lundqvist Holm	7600 Struer
Lærke Skovsager Andersen	5464 Brenderup
Madeleine Mette B. Poulsen	2850 Nærum
Mads Søvsø Mikkelsen	8660 Skanderborg
Magnus Hansen	4900 Nakskov
Maja Bødker Koldby Madsen	8620 Kjellerup
Maja Isabel O. Fosgerau	4293 Dianalund
Maja Kjems Henssel	8471 Sabro
Maja Linnea Stabell	2900 Hellerup
Maja Paltoft	4100 Ringsted
Malene Badrani Namali Böll	6630 Rødding
Maria Bisgaard Jensen	8350 Hundslund
Maria Vilner Nielsen	8600 Silkeborg
Marie Zöga Diederichsen	5464 Brenderup
Martin Berndt	8700 Horsens
Martin Eibye	5250 Odense SV
Martin Thomsen	8000 Århus C
Mathias Andreas Meedom	7500 Holstebro
Mathilde Grøndahl Petersen	8653 Them
Matthias Hvidkjær Deprest	9000 Aalborg
Maya Durinck	7752 Snedsted
Melissa Hagenau Kaster	8300 Odder
Mette Glenstrup Nielsen	9210 Ålborg SØ
Mia Kristina Friis	2200 København N
Michael Christiansen	7400 Herning
Michelle H. Pedersen	8361 Hasselager
Michelle Schnor Olsen	7182 Bredsten
Mie Dahl-Hansen	8600 Silkeborg
Mie Rikke Lehmann	8543 Hornslet
Mikkel Christensen	5700 Svendborg
Mikkel Mertz	5270 Odense
Mille Breyen Hauschildt	9800 Hjørring
Morten Freiesleben	8200 Århus N
Morten Rydahl Olsen	4684 Holmegaard
Morten Sandholdt Raun	6500 Vojens
Muno Abdi Ali	9100 Ålborg Ø
Nanna Dyhl Overby	8654 Bryrup
Nanna Kaysen	8300 Odder
Nanna Nordman Amby	8200 Århus N
Natasja Markussen	5471 Søndersø
Niklas Marcel Christensen	5210 Odense NV
Nikolai Nielsen	8800 Viborg
Nikolaj Christensen	3630 Jægerspris
Ole Kann	3400 Hillerød
Oscar Arvidsson	2100 København Ø
Paula Volintiru	6230 Rødekro
Pernille Feldt Poulsen	2630 Tåstrup
Pernille Jørgensen	2880 Bagsværd
Pernille Olsen Larsen	2660 Brøndby Strand
Peter Karstoft Bonde	7200 Grindsted
Pi Johanne K. Nielsen	8240 Risskov
Puk Nygaard Søby	9500 Hobro
Rasmus Eeg Møller	8270 Højbjerg
Rasmus H. Lindersgaard	8000 Århus C
Rikke Mark Skovbjerg	6500 Vojens
Rikke Sørup Larsen	9230 Svenstrup
Rikke Zuwa Kempf Bernberg	7800 Skive
Rose Natasja Nielsen	7700 Thisted
Ruth Nabasirye	
Sámal-Erik Lindholm	4700 Næstved
Sara Bartholdy	2100 København Ø
Sara Christensen	8000 Århus C
Sara Søndergaard	7755 Bedsted
Setsuko Ouchi	273-0864 Japan
Sidsel Abitz Boysen	4180 Sorø
Signe Grotum Koch	6100 Haderslev
Signe M. S. Kristiansen	4173 Fjenneslev

Signe Søndergaard Thomsen	7700 Thisted
Simon Andersen	1634 København V
Simon Gjøde Morsing	7620 Lemvig
Simon Guldberg Røn	7620 Lemvig
Simone Djernes Nielsen	7500 Holstebro
Simone Ørgård Kristensen	8800 Viborg
Sine Jacobsen	6900 Skjern
Sine Marie Andersen	9850 Hirtshals
Sofie Amalie H. Mortensen	8210 Århus V
Sofie Godrum Svendsen	3600 Frederikssund
Sofie Kjeldsen	9000 Aalborg
Sofie Matilde Slot Lysdal	8600 Silkeborg
Sofie Nedergaard Nielsen	9800 Hjørring
Sofie Rasch Lauritsen	8541 Skødstrup
Sophie H. Brændbyge	8400 Ebeltoft
Steen Chrestensen	3460 Birkerød
Steffie Damgaard Pedersen	7400 Herning
Stine Elmer Madsen	5260 Odense S
Stine Juhl Koch	7500 Holstebro
Stine Mosekjær Hansen	2730 Herlev
Stine Vang Nielsen	5200 Odense V
Sune Nygaard Regehr	6100 Haderslev
Søren Brouw Iversen	9000 Aalborg
Søren Kristensen	6650 Brørup
Tanja Annica Jørgensen	9500 Hobro
Thilde Graunbøl Hvelplund	6880 Tarm
Thomas Beckmann Grosen	3050 Humlebæk
Thomas Bo Sørensen	6200 Aabenraa
Thomas Leth Bergnæs	6270 Tønder
Thomas Skjoldborg	7830 Vinderup
Tilde Brogaard Steffensen	5854 Gislev
Tilde Skouboe	7800 Skive
Tina Isabella Nielsen	2600 Glostrup
Tina Juel Nielsen	8700 Horsens
Tine Gottschalk	4300 Holbæk
Tobias Krogh Hedemann	5750 Ringe
Tobias Steen Clausen	2760 Måløv
Tom Pedersen	8240 Risskov
Tomas Strøbye	2000 København F.
Tomoyo Hada	Japan
Torben Kloster	7620 Lemvig
Troels Leth Bergnæs	6270 Tønder
Waswa Yona	
Yosuke Suzuki	115-0052 Japan
Yuriko Oda	2730864 Japan

- Intet mindre end et godt tilbud i Østjylland, lige ud til Kattegat. Feriehuse med 8 sengepladser, tv, radio og brændeovn.
- Området har asfalteret stisystem, tennis, beach-volley og 150 meter badebro – og ikke nok med det, alt er handicapegnet indrettet med god plads til kørestole.
- Tror du det ikke, så ring efter en brochure på tlf. 87 81 79 99, eller se vores hjemmeside på Internettet:

www.hou-seasport.dk

Udsigt til havet

SPECIALTILBUD
for elevforeningens medlemmer
i 2011:
Uge 46, 47, 48, 49, 50, 51
for én uge kr. 1.650,-

Hou Søsportcenter

Villavej 25 · Hou · 8300 Odder · www.hou-seasport.dk · tlf. 87 81 79 99 · fax 87 81 79 79
en naturlig ferie – også for kørestolsbrugere

ADRESSER, ELEVFORENINGENS BESTYRELSE

Formand, medlem af skolens bestyrelse:
Jens Bork — jcbork@stofanet.dk
Vestervænget 39, 7323 Give — ✆ 75 73 19 95 • 20 46 25 72

Næstformand, medlem af højskolens bestyrelse:
Wilton Jensen — orluff52@live.dk
Bakkedraget 8, 7490 Aulum — ✆ 97 47 15 35

Kasserer:
Jørn Skov Hansen — jskovhansen@stofanet.dk
Museumsparken 36, 6623 Vorbasse — ✆ 75 33 34 74

Øvrige bestyrelsesmedlemmer:
Tina Laursen — tina@mtbl.dk
Dunhammervej 3, 9800 Hjørring — ✆ 98 92 74 27

Rene Hansen — rph1969@hotmail.com
Brøndby Møllevej 23, 2605 Brøndby — ✆ 39 29 80 65

Dorthe Mortensen — dm@egmont-hs.dk
Villavej 25 B tv., Hou, 8300 Odder — ✆ 20 72 70 02

Søren Lindgaard Madsen — cooldude@pc.dk
Falkevej 48, 2. sal lejl. 28, 8800 Viborg — ✆ 40 10 20 86

Suppleanter
1. Solveig Hansen — sol1920@gmail.com
Randersvej 55 D, 8680 Ry — ✆ 41 17 29 45

2. Johanne Bach — johannebach@gmail.com
Vestervænget 75, 7523 Give — ✆ 24 81 84 95

Elevholdsrepræsentant 2010:
Jesper Nørgaard — jbnor@hotmail.com
Østergade 45 F, 1. sal nr. 7, 8300 Odder — ✆ 31 23 09 41

Egmont Højskolen
Forstander Ole Lauth og Højskolelærer Karin Busk — mail@egmont-hs.dk
Villavej 25, Hou, 8300 Odder — ✆ 87 81 79 00

KLO

Kultur og litteratur Orientering for syns- og læsehandicappede

Ring til KLO på tlf. 75 36 31 78
og hør om hvilke lydbøger,
der er indlæst.
Du kan også skrive. Adressen er:
KLO, Torvegade 1, 6600 Vejen

Husk Støtteforeningen for KLO
som sikrer KLO's fremtid.
Ring til KLO for nærmere oplysninger.

DEN SELVEJENDE INSTITUTION KULTUR- OG LITTERATUR ORIENTERING FOR LÆSEHANDICAPPEDE
Torvegade 1 • 6600 Vejen • Tlf. 75 36 31 78 • Fax. 75 36 61 60 • E-mail: klo@klo.dk • www.klo.dk • Giro 103-3042

HUSK

ELEVSTÆVNET

5. – 6. november 2011

sæt X i kalenderen

(invitation udsendes omkring 1. september)